

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Ю. СВИРИДЕНКО

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України “Про державну службу”
щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби
та удосконалення порядку дисциплінарного провадження

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами) такі зміни:

1. Частину другу статті 8 виключити.
2. Частини першу — третю статті 9¹ викласти в такій редакції:

“1. Доведення інформації або документів до відома державного службовця відповідно до вимог цього Закону здійснюється шляхом її вручення або надсилання засобами поштового зв'язку або за допомогою електронних комунікацій. У разі доведення інформації або документів за допомогою електронних комунікацій такий спосіб фіксується протоколом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Інформація або документи надсилаються державному службовцеві за адресою місця проживання/перебування або на його адресу електронної пошти чи шляхом передачі текстового повідомлення за наявними в особовій справі контактними даними за допомогою електронних комунікацій.

3. Державний службовець під час вступу чи проходження державної служби зобов'язаний повідомити службі управління персоналом про його адресу електронної пошти та/або інші контактні дані з метою їх використання для доведення до відома державного службовця інформації або документів.”.

3. У статті 11:

1) частину першу доповнити абзацами такого змісту:

“Склад комісії, а також порядок роботи із скаргами, поданими державними службовцями, визначаються керівником державної служби і затверджуються окремими розпорядчими актами.

Результати перевірки комісією викладених у скарзі фактів зазначаються у висновку комісії.”;

2) частину третю викласти в такій редакції:

“3. Керівник державної служби зобов’язаний не пізніше 20 календарних днів з дня отримання скарги надати державному службовцю обґрунтовану письмову відповідь (рішення), а у разі утворення комісії — надати таку відповідь за результатами розгляду скарги на підставі висновку комісії.”.

4. У частині третій статті 13:

1) у пункті 6 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”;

2) у пункті 7 слова “компетенцій та” замінити словами “компетентностей, забезпечує”;

3) у пункті 8 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”;

4) пункт 11 виключити.

5. У частині сьомій статті 16 слова “навчальних закладів” замінити словами “закладів освіти”.

6. Пункт 6 частини другої статті 17 викласти в такій редакції:

“6) забезпечує організацію професійного навчання державних службовців державного органу;”.

7. У пункті 8 частини першої статті 37 слово “стажування,” виключити.

8. У статті 48:

1) частини другу і третю викласти в такій редакції:

“2. Професійне навчання державних службовців, у тому числі за кордоном, проводиться за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Професійне навчання державних службовців, зокрема у сфері публічного управління та адміністрування, здійснюється через систему професійного навчання закладами освіти, іншими суб’єктами, які мають право надавати освітні послуги, незалежно від форми власності.

Положення про систему професійного навчання державних службовців затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального

органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

3. Науково-методичне та експертно-аналітичне забезпечення підвищення кваліфікації державних службовців здійснюється закладом післядипломної освіти, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”;

2) абзац другий частини п’ятої викласти в такій редакції:

“Потреби у професійному навчанні державного службовця визначаються його безпосереднім керівником разом з державним службовцем, зокрема з урахуванням результатів оцінювання службової діяльності.”;

3) у частині сьомій після слова “навчання” доповнити словами “з відривом від служби”, а слова “заробітна плата” замінити словами “стала заробітна плата”;

4) в абзаці другому частини восьмої слова “заробітна плата” замінити словами “стала заробітна плата”.

9. Статтю 49 викласти в такій редакції:

“Стаття 49. Індивідуальна програма професійного розвитку державного службовця

1. Державний службовець за результатами оцінювання його службової діяльності та на основі визначених йому завдань і показників результативності, ефективності та якості їх виконання, передбачених статтею 44 цього Закону, разом із службою управління персоналом складає індивідуальну програму професійного розвитку, яку погоджує його безпосередній керівник та затверджує керівник самостійного структурного підрозділу, в якому працює державний службовець.

2. Служба управління персоналом на основі індивідуальних програм професійного розвитку узагальнює потреби державних службовців у професійному навчанні та вносить керівнику державної служби пропозиції щодо організації такого навчання.

3. Результати виконання індивідуальної програми професійного розвитку державного службовця враховуються під час оцінювання результатів службової діяльності державного службовця.”.

10. Частину третю статті 53 викласти в такій редакції:

“3. Протягом строку дії дисциплінарного стягнення (крім зауваження) заходи заохочення до державного службовця не застосовуються.”.

11. Частину третю статті 63 виключити.

12. У статті 65:

1) частину другу доповнити пунктом 16 такого змісту:

“16) визнання державного службовця винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов’язаного з корупцією, якщо до такого державного службовця не було застосовано покарання або стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.”;

2) частину третю після слів “не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця” доповнити словами “, коли з державним службовцем тимчасово зупинено дію трудового договору,”.

13. Статтю 66 викласти в такій редакції:

“Стаття 66. Види дисциплінарних стягнень та загальні умови їх застосування

1. До державних службовців застосовується один із таких видів дисциплінарного стягнення:

- 1) зауваження;
- 2) догана;
- 3) попередження про неповну службову відповідність;
- 4) звільнення з посади державної служби.

2. У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, суб’єкт призначення може обмежитися зауваженням.

3. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2, 4, 5, 12 та 15 частини другої статті 65 цього Закону, суб’єкт призначення може оголосити догану.

4. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 8 та 16 частини другої статті 65 цього Закону, суб’єкт призначення може попередити про неповну службову відповідність.

5. Звільнення з посади державної служби є винятковим видом дисциплінарного стягнення і може бути застосоване лише у разі вчинення дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 1, 3, 7, 9—11, 13, 14 частини другої статті 65 цього Закону, а також вчинення систематично (повторно протягом року) дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 8, 12 та 16 частини другої статті 65 цього Закону.

6. У разі вчинення протягом строку дії дисциплінарного стягнення державним службовцем дисциплінарного проступку того ж виду, за який до нього застосовано це дисциплінарне стягнення, суб’єкт призначення може застосувати до такого державного службовця більш суворий вид

дисциплінарного стягнення (протягом строку дії зауваження може бути оголошено догану, протягом строку дії догани може бути попереджено про неповну службову відповідність, протягом строку дії попередження про неповну службову відповідність може бути прийняте рішення про звільнення відповідного державного службовця).

7. За кожний дисциплінарний проступок до державного службовця може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

8. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення.”.

14. У статті 67:

1) частину першу викласти в такій редакції:

“1. Дисциплінарне стягнення має відповідати характеру і тяжкості вчиненого дисциплінарного проступку та ступеню вини державного службовця. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення необхідно враховувати характер дисциплінарного проступку, обставини, за яких він був вчинений, ставлення державного службовця до виконання своїх посадових обов’язків, обставини, що пом’якшують або обтяжують дисциплінарну відповідальність.”;

2) доповнити статтю частиною п’ятою такого змісту:

“5. Під час обрання виду стягнення з урахуванням обставин, що пом’якшують або обтяжують дисциплінарну відповідальність, може застосовуватись менш суворий чи більш суворий вид дисциплінарного стягнення, ніж той, який відповідає дисциплінарному проступку.

Менш суворим видом дисциплінарного стягнення:

порівняно із звільненням є попередження про неповну службову відповідність;

порівняно із попередженням про неповну службову відповідність є догана;

порівняно із доганою є зауваження.

Більш суворим видом дисциплінарного стягнення:

порівняно із зауваженням є догана;

порівняно із доганою є попередження про неповну службову відповідність;

порівняно із попередженням про неповну службову відповідність є звільнення.”.

15. Статтю 68 викласти в такій редакції:

“Стаття 68. Суб’єкти, уповноважені порушувати дисциплінарні провадження та накладати дисциплінарні стягнення

1. Дисциплінарне провадження порушується шляхом видання відповідного наказу (розпорядження):

міністром — стосовно державного секретаря відповідного міністерства;

суб’єктом призначення — стосовно інших державних службовців.

2. Дисциплінарне стягнення накладається суб’єктом призначення за результатами здійснення дисциплінарного провадження.

У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб’єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб’єкт призначення звертається до державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, з пропозицією надати письмове пояснення.”.

16. Частина першу — третю статті 69 викласти в такій редакції:

“1. Для здійснення дисциплінарного провадження утворюється дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ (далі — дисциплінарна комісія).

2. Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії “А”, є Комісія.

Дисциплінарна комісія стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії “Б” і “В”, утворюється суб’єктом призначення в кожному державному органі.

Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії “Б”, що передбачають здійснення повноважень керівника державної служби, а також їх заступників, є дисциплінарна комісія, яка утворюється у державному органі вищого рівня.

3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше трьох членів.

До складу дисциплінарної комісії включаються:

представник служби управління персоналом, який є працівником державного органу, в якому утворюється дисциплінарна комісія, або державного органу вищого рівня;

особа, яка має юридичну освіту, яка є працівником державного органу, в якому утворюється дисциплінарна комісія, або державного органу вищого рівня;

представник виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців, а в разі відсутності профспілкової організації — представник державного службовця, обраний на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу.”.

17. Статтю 71 викласти в такій редакції:

“Стаття 71. Строк і порядок здійснення дисциплінарного провадження

1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб’єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження.

2. Порядок здійснення дисциплінарного провадження затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначає, зокрема:

- 1) порядок формування дисциплінарної комісії;
- 2) повноваження та порядок роботи дисциплінарної комісії;
- 3) порядок здійснення дисциплінарного провадження у разі неможливості утворення або функціонування дисциплінарної комісії у державному органі.”.

18. У статті 72:

1) в абзаці першому частини другої слова “відповідно керівником державної служби або” виключити;

2) частини третю та п’яту викласти в такій редакції:

“3. Строк відсторонення державного службовця від виконання посадових обов’язків визначається з урахуванням часу, необхідного для збору інформації про обставини, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, та наявності обставин, передбачених частиною другою цієї статті.

Тривалість відсторонення державного службовця від виконання посадових обов’язків не може перевищувати часу здійснення дисциплінарного провадження.”;

“5. Під час відсторонення від виконання посадових обов’язків державний службовець зобов’язаний:

дотримуватись правил внутрішнього службового розпорядку;

сприяти здійсненню дисциплінарного провадження;

не вчиняти дій, що можуть призвести до знищення чи підробки речей і документів, які мають суттєве значення для дисциплінарного провадження;

не чинити впливу на працівників державного органу та інших осіб, зокрема шляхом протиправного тиску на підлеглих, погроз звільненням з роботи;

не перешкоджати в інший спосіб об'єктивному вивченню обставин вчинення дисциплінарного проступку.”.

19. У статті 73:

1) у частині першій слова “для визначення дисциплінарною комісією ступеня вини, характеру і тяжкості цього дисциплінарного проступку” виключити;

2) у частині другій:

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6) пояснення державного службовця, зокрема щодо обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, або акт про відмову від надання таких пояснень”;

доповнити частину пунктами 11¹ і 12¹ такого змісту:

“11¹) заяву державного службовця та/або уповноваженого ним представника (за наявності) щодо ознайомлення з матеріалами дисциплінарної справи;”;

“12¹) копію наказу (розпорядження) про накладення на державного службовця, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження;”.

20. Статтю 75 викласти в такій редакції:

“Стаття 75. Пояснення державного службовця

1. Перед накладенням дисциплінарного стягнення державний службовець, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, має право подати суб'єкту призначення письмове пояснення щодо вчиненого дисциплінарного проступку.

2. Пояснення державного службовця має відображати час, місце та обставини, що стали підставою для порушення щодо нього дисциплінарного провадження, його міркування, заперечення щодо таких обставин, а також інші питання, які мають значення у справі.

3. Відмова державного службовця надати пояснення не перешкоджає здійсненню дисциплінарного провадження та накладенню на державного службовця дисциплінарного стягнення.”.

21. У статті 77:

1) у першому реченні частини першої слова “у державному органі” замінити словами “без урахування періоду тимчасової непрацездатності або відпустки державного службовця”;

2) частину третю викласти в такій редакції:

“3. У разі незгоди із запропонованим видом дисциплінарного стягнення, зазначеним у пропозиції Комісії, поданні дисциплінарної комісії про притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, суб’єкт призначення може прийняти рішення про застосування іншого виду дисциплінарного стягнення відповідно до положень частин другої — п’ятої статті 66 цього Закону з відповідним обґрунтуванням.

Якщо за результатами розгляду дисциплінарної справи Комісією, дисциплінарною комісією не встановлено факт вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку або державний службовець не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності з підстав, передбачених законом, суб’єкт призначення приймає рішення про закриття дисциплінарного провадження стосовно державного службовця.”;

3) у частині сьомій слова “рекомендованим листом з повідомленням про вручення” замінити словами “з урахуванням статті 9¹ цього Закону рекомендованим листом з повідомленням про вручення або за допомогою електронних комунікацій відповідно до законодавства”;

4) доповнити статтю частинами восьмою та дев’ятою такого змісту:

“8. У разі переведення державного службовця на іншу рівнозначну або нижчу посаду в тому самому державному органі до прийняття рішення суб’єктом призначення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження, рішення оформляється відповідним актом суб’єкта призначення за іншою посадою державного службовця.

9. У разі звільнення державного службовця або переведення його до іншого державного органу, якщо воно відбулося до прийняття рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення, суб’єктом призначення приймається рішення про закриття дисциплінарного провадження.”.

22. У статті 79:

1) у частині першій слова “він вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення” замінити словами “накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим”;

2) частину третю включити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**